

ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՆՆՈՒՄՆԵՐԻ ԶԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարվանը 6 ռուբլի, Աստիճին համարները 5 կոպեկով:

Քիֆոլոսով գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Միջ կառուց. Тифлисс, Редакция «МШАКЪ»
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak»
Տ է լ է Ք օ Ն № 255.

Կարգադրութիւնը մայր և առաւելան 10—2 ժամ (քաղի կերպի եւ ասն օրերից):

Քաղաքացիութիւնը ընդունվում է ամեն լիցուով:

Յարտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր ամսականը 10 կոպեկի.
Տ է լ է Ք օ Ն № 255.

Հ Ի Մ Ն Ա Կ Ի Ր Գ Ի Գ Ր Ա Ր Ծ Ր ՈՒ Ն Ի

ԲԱՏՎԱԾ ԵՒ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԴՐԻ

(32-րդ ՏԱՐԻ)

ԱՌԱՋԻՆՍՑ 1904 ԹԻՖԼԻՍԻՆ

«ՄՇԱԿ»-ը ԿՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ ԼՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ԼՈՅՆ ՈՒՂՈՒԹԵԱՄԲ

ամեն օր, բացի առիթներն յաջորդող օրերից:

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒՄ. «Մշակի» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը նոյնպէս 10 ռ., տասն ամսվանը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսվանը՝ 8 ռ., եօթ և վեց ամսվանը՝ 6 ռ., հինգ ամսվանը՝ 5 ռ., չորս ամսվանը՝ 4 ռ., երեք ամսվանը՝ 3 ռ., երկու ամսվանը՝ 2 ռ. և մի ամսվանը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱԿՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ա. մեր ի կայ ըրածանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 շաբաթ, Եւրօպայի ըրածանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի ըրածանորդները՝ 10 ռուբլի:

«Մշակին» գրվել կարելի է ԽՐԱԿՐԱՏԱՆԸ (Բաղարնայա և Բարձրակայա փողոցների անկիւնը):

Կայտը թեան ուրիշ թղթերից «Մշակին» գրվելու համար եւ անասարակ նամակներ եւ ծրարներ ուղարկելու, պէտք է գիտել հետևեալ նամակով. ТИФЛИСЬ, Редакция «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիցուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն Զ Ե Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲԱՂԱՔԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՐՈՒԹԻՒՆ

Կառավարչական կարգադրութիւն. Մեր բաժանորդներին. «Մշակը» առաջիկայումս ներկայիս ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Քաղաքը և ժողովուրդը: Կենտրոն և գրականութիւնից. Մասնագրութիւն. Յիշատակներ միտքայ վիճակագրութիւնից. Կարգի լուրեր. ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԱԿԻՆ. Արտաքին լուրեր. ՀԱՌԱԳՐՈՒՄ. ԱՊՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.

ԿԱՌԱՎԱՐՉԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՐՈՒԹԻՒՆ

Въ виду вреднаго направления издаваемой въ Тифлисе, подъ редакціею коллежскаго совѣтника Калантара, газеты „Мшакъ“, Исправляющій обязанности Главнаго чальствующаго гражданскою частью на Кавказѣ, на основаніи п. 7 ВЫСОЧАЙШЕ утв. 28 апрѣля 1898 г. Положенія Комитета Министровъ, призналъ нужнымъ приостановить изданіе этой газеты на двамѣсяца.

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԴՆԵՐԻՆ

«Մշակի» ներկայ համարում գետեզգած է կառավարչական կարգադրութիւն, որով «Մշակ» լրագրի հրատարակութիւնը դադարեցնում է երկու ամսով: «Մշակը» նորից կը սկսէ լոյս ածանել առաջիկայ յունվարի 15-ին հինգշաբթի օրը և այնուհետև կը շարունակէ կանոնաւոր կերպով իր գործունէութիւնը: «Մշակի» յայտարարութիւններից յայտնի է մեր ընթերցողներին, որ «Մշակի» թէ արեկան և թէ ասան մէկ ամսվա ըրածանորդարութեան գինը ասան ըրարի է: Ուստի ըրածանորդարի յունվարի

15-ից մինչև ամբողջ վերջը կը լինի ասան ըրարի:

Ներկայ ամբողջ մեր ըրածանորդները իրաւունք ունեն յետ ստանալ խմբագրութիւնից մի-մի ըրարի: Խմբագրական գրասենեակը բաց կը լինի ըրածանորդների այդ պահանջին բաւարարութիւն տալու նպատակով:

Մենք խնդրում ենք, որ առաջիկայ 1904 թ. Լուսինի ըրածանորդները չը յետաձգեն ըրածանորդագին ուղարկելը, որպէս զի կարող լինենք ժամանակին հասցնենք ամբողջը և ամեն բան այնպէս կարգաւորել, որ «Մշակի» հրատարակութեան վերանորոգումից յետոյ լրագրի անմիջապէս և կանոնաւոր կերպով կարելի լինի հասցնել ըրածանորդներին:

«ՄՇԱԿ» ԱՌԱՋԻՆՍՑԻՄ

«Մշակը» առաջիկայ 1904 թ. Լուսինի կը հրատարակի նախկին ծրագրով, հաւատարմով մնալով իր լուսադրոյ աւանդութիւններին, սերմանելով առողջ կուլտուրական գործազման սերմերը մեր երկրի ազգայնականութեան խաւերում, ըրարելով համարաշխարհի և փոխաբար գործակցութիւն ազգերի մէջ, պաշտպանելով ազգի և արդարադատ գործունէութեան սկզբունքները:

Մեր ժամանակ հրատարակութեան լուսադրոյ մասը սկսել է հասկանալ լուրջ կուլտուրական գործի կարեւորութիւնը և անհրաժեշտութիւնը և լուրջ հրապարակական օրգանի նշանակութիւնը: Նա պէտք է աջակցէ մեզ ընկելու և ռուսական սիրելու մեր կուլտուրական հարցերը, որպէս զի կարելիին չափ քիչ լինեն մեր առաջադիմութեան սխալները և հարթագծ լինեն կանոնաւոր զարգացման ուղիները:

Մենք առիթ կունենանք գեռ շատ անգամ խօսելու մեր ընթացիկ հերթական խնդիրների մասին և դարձեալ ու դարձեալ պարզելու այն սկզբունքները, որանք երեք ասանեակ տարիների ընթացքում հնչում են մեր ընթերցողների ականջներին իբրև լուսաւոր մարդկութեան և եւրոպական կուլտուրայի արձագանքներ: «Մշակի» նոր ըրածանորդարութիւնը

բացելուց յետոյ մենք ստացանք մի շարք նամակներ, որով խնդրում են ուղարկել լրագրի ձրի կերպով: Մեզ զիմոջները գրադարաններ են, դպրոցներ, գիւղական հասարակութիւններ և ընթերցողների խմբեր:

Խմբագրութիւնը մի սահմանափակ թիւ ուղարկում է մի քանի գրադարանների և բարեգործական հիմնարկութիւնների ձրի կերպով: Բայց նա չէ կարող բաւարարութիւն տալ բոլոր խնդրողներին, մասնաւորապէս անաւար խմբերին և անձանց: Խմբագրութիւնը միայն արտօնութիւն կարող է ընծայել ըրածանորդագին հատուցման վերաբերութեամբ, սահմանելով մասնավորապէս որչա՞ ժամանակամիջոցներում:

Ներկայ 1903 թ. Լուսինի եզրն անձինք, որանք իրանց կողմից նուերեցին լրագրի համարները այս կամ այն հիմնարկութեանը: Մենք հաշիւ առինք այդ մասին լրագրի մէջ, որպէս զի ոչ մի թիւրիմացութիւն և տարակուսանք տեղի չունենան:

ՆԵՐԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՏՐՈՆԸ ԵՒ ԺՈՂՈՎՈՒՐԻՇ

Հայոց դրամատիկական ընկերութեան անդամները ընդհանուր ժողովում վարչութեան անգամ պ. Ա. Խատիսեան, մի կատարելի կուլտուրական արեց, որ անկարելի է լուսնեամբ անցնել:

Գնում էր այն կարգը, թէ ինչ միջոցներով պէտք է ծածկել ընկերութեան ղեկիցիքը: Ժողովականներից շատերը և վարչութեան անդամ պ. Տիրան Յովհաննիսեան առաջարկում էին զիմի արտօնականների սխալներին, այն է աշխատել, որ թիֆլիսի կայ հասարակութիւն անկար, բարձրագույն կուլտուրայի օթեակները արտօնականով վերցնէ: Այդ դեպքում, ասում էին առաջադիմողները, թատրոնի մուտքը կարող է ծածկել ծախքերը, որովհետև թատրոնի եկամուտը զիստաբարձեալ զայնուամ է օթեակներից, մինչդեռ օթեակները շարունակ դառնալի են լինում:

Այդ առաջարկութեան դէմ խօսեց պ. Խատիսեան, յայտնելով, որ փորձը ցայտ ասուց, թէ միակ իրական միջոցը պահպանելու թատրոնը, ամբար հիմքի վրա դնելու, ժողովուրդի աջակցութիւնն է: Ինչ օրում, ասաց պարտը, եթէ բարձրագույն կը վերցնէ նոյն իսկ բոլոր օթեակները, բայց չի յանախ թատրոն և զերասանական խումբը անփայտ կը լինի խաղալ դառնալի օթեակների ասով: Հայ բարձրագույն չէ գալիս հայոց թատրոն, կեանքը ար և ոչ մի պէտք չը կայ զիմի նրա աջակցութեան, մինչդեռ լայն բանալով ժողովուրդի առջ թատրոնի գնները, կարելի է երկու նպատակի հասնել և ներթափանց մտքը ապահովել և բարձրակարգ, որ պէտք է լինի թատրոնի զըլխաւոր նպատակի:

Մենք շատ ուրախ ենք, որ պ. Խատիսեան ևնք է այդ եզրակացութեան միտմտեայ փորձից յետոյ: Մեր երիտասարդ բարեկամը, որ քան յիշում ենք, ասով այլ կարծիքի էր: Նա նշանակութիւն էր ասելու բարձրագույնի մասնակցութեան և աջակցութեան թատրոնական գործում, այն ինչ «Մշակը» հէց օկողից պնդում էր, որ յայտ պէտք է զննել ժողովուրդի վրա և աշխատել, որ ժողովուրդը ինքն աշակցէ, նպատակ թատրոնական գործի աջակցութիւն և ոչ թէ նա պահպանվէ արեւեասական միջոցներով: Միւս կողմից պէտք է թատրոնական գործը այնպէս գնել, ասելով լուր ընկերութեանը, որ նոյն իսկ կայ բարձրագույն կուլտուրայի զարգացման հայոց թատրոնը ոչ թէ անփայտ նրանից, որ ըրածանորդարութեան ունի, ըրածանորդարութիւն, որ նա վերցրել է խմբի համար, այլ պահանջ զայն թատրոնը յարակից: Յամենայն դէպս, ասում ենք կարծարութիւն ասլ բարձրագույնի աջակցու-

թեան և յոյս դնել նրա վրա, անօգուտ է և անտեղի: Արդէն, ինչպէս կաւատարացրեց պ. Խատիսեան, ժողովուրդը զգացել է թատրոնի պահանջը և առիթ կայ յուսուել, թէ ներկայ թատրոնական շրջանում հայոց թատրոնը կը կարողանայ, ասանց բարձրագույնի աջակցութեան, ապահովել իր յարատեւութիւնը:

Այս ասուցին օրինակ չէ, որ ժողովուրդը կը թելու և դաստիարակելու ստանմանով մի կատարատեւութիւն կենսունակ է յայտարարվում միայն այն ժամանակ, երբ նրա պահպանութեան համար ձեռք չեն անվում արեւտական միջոցներ և մենք շատ ուրախ ենք, կրկնում ենք, որ դրամատիկական ընկերութեան վարչութեան անդամներից միւր, որի ձեռքում է կենտրոնացած ընկերութեան ֆինանսական մասը, եկել է այդ եզրակացութիւն իր սեփական փորձառութեամբ:

Հ. Ա.

ԿԵՆՏՐՈՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԻՑ

Հասուպամանի նոր պիէտը իր ցնցող ազատութեամբ, իր բնական արժանաւարութիւններով ու բնութիւնը պատկերներով աւելի բարձր է, քան թէ Ջուրբամանի «Der Sturmgesselle Sokrates» *):

«Օղա Բեքնդա»-այդպէս է անուանել Կեղիտիկը ի նոր գրուածը, որի հիմքը դասն իրականութեան է, սեռական յարաբերութիւնների, սիրային զգացմունքի շարքը պըտարվող կենսաւարարները:

Դրամայի կերպը մի գեղղուցի է Բօզա Բեքնդա, որը մեծացել է ասանց մայրական խնամքի, ասանց հոգաւոր դաստիարակութեան: Բնութիւնը պարզեցիկ է նրան հմայի գեղեցիկութիւն, կանացի արտադրող գրաւորութիւն: Սակայն բնութեան այդ ասուտ ասուքը բարեբի փոխարէն չարիք է դառնում, երջանկութեան փոխարէն միայն անհանգստութիւն և անխորտութիւն է պատճառում: Մերը-մարդկային այդ կրակոտ զգացմունքն է լինում դրա շարժառիթն ու աղբիւրը:

Սիրում է. Բօզայի սիրում է նոյն գիւղում ապրող մի գիւնտարական լեյաննանա Սյամբ: Նա կատակաւոր մարդ է, սեռի կին, բայց արդէն տասնեակու տարի այդ կնի ու բարի կինը կիւանդ է, անդից շարժվել չի կարողանում: Սյամբ պատրաստ է թողնել իր կնիւրը, զոնի անուն ինչ և ամուսնանալ Բօզայի հետ: Այդպէս է թելարում նրան սիրոյ սեժող զգացմունքը, բայց Բօզան չէ կամաձայնում, թէ ինքն էլ փոխադարձ սէր է ասում զկպի լեյաննանա: Նա գիւնտարական անմիջապէս է, ներքին կախի է մղում իր զգացմունքի դէմ, իսկ միւս կողմից աշխատում է զիմառնել Սյամբի պահանջներին: Ասանց պատճառի չէ նրա այդպիսի վարքանքը:

Բօզայի ծերունի հայրը վաղուց արդէն մտազիբ է ամուսնանցնել իր աղջկան Աւգուստ անունով մի երիտասարդի հետ: Ան նա չէ ծածկում իր այդ մտադրութիւնը, բացարձակ արտայայտում է ամեն տեղ, ամենքի մօտ: Նշանված է. Բօզան նշանված է Աւգուստի հետ, այդպէս են հաւատացած ծանօթ-բարեկամները: Սակայն Բօզան բարոյով չէ սիրում արեւ, թելակազմ ու կրօնատեղ թղթապատճառի Աւգուստին: Չէ սիրում, բայց կատարատեւութիւն ու համարձակութիւն էլ չունի, որ կըտրուկ կերպով մերժէ:

Այդպէս անցնում է ժամանակը: Սիրոյ ըզգացմունքը յաղթանակում է Բօզան կամացկանաց անձնատուր է լինում Սյամբին կիրառին խօսակցութիւններ, կրակոտ համայններ-այդ բոլորը սովորական երևոյթ են դառնում: Սյամբի և Բօզայի համար, մե երևոյթը զազանիք չէ մնում: Մի գեղեցիկ օր Տարիական անունով մեքենավորուտ տեսնում է սիրական զոյգին համարակիցի և վճում է օգուով կանգամանքից, հանձնելու զաղի Բօզայի գեղեցիկութիւնից:

*) Տես «Մշակ» № 250:

